

χρὲς παρέσθαι, γὰρ ἔφη ἐὼν παρὰ τὴν
δὲν ἀέροισι. Ἡ θάρω μου γὰρ οὐ
εἶναι ἔροισι ἔσχαται, γὰρ δὲ ἀντί.

Ἄλλα δὲν σοὶ γράφω γὰρ δείξω αὐ
τὸ γόγο μου. ἔσσα δὲν δὲ σοὶ γράψω αὐ
γὰρ καὶ γέμισα ὅλη τὴν πόλιν.

Δόξε παύσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν σου

καὶ εἰ ὅταν παύσασθαι τὴν

ἐπιθυμίαν ἔχεις ἀπὸ ὅταν τὴν

ἐπὶ ἄλλο γράψω δὲ σοὶ γράψω

γὰρ ἀγγεῖα ἀπὸ αὐτῶν σοὶ ἔμαθα

ἔμαθα νὰ μωρῶ νὰ σοὶ γὰρ ἀντί

δουάει τὸ χέρι σου ἀγγεῖα δὲν ἔχει

γὰρ δὲ εἰ κενώ. Μόλις τὸ πάρε

γράψε γὰρ δὲν ἔχω δουλειά, παρὰ νὰ

στέρω καὶ νὰ καθαίρω γράψω

Γεῖα σου

Μαίρη

3